

PÍSEŇ 0624

Pročpak bych se ještě trápil

Johann Georg Ebelling 1666

1. Proč - pak bych se ješ - tě trá - pil, když můj Pán Kris - tus sám

hod svůj se mnou sla - vil? Kdo mne je - ho ne - be zba - ví,

jež mi dal ja - ko Král, Spa - si - tel můj pra - vý?

2. Život svůj jsem nahý přijal
a jen dech v prvních dnech tebe tiše vzýval.
Jako stín se zase ztratím,
až za čas nahý zas do země se vrátím.
- (3). *Dobrem Bůh mne obdaroval,
dal mi znát a co stát, proč bych se mu vzpíral?
Zachovává v soudech míru,
milostí v tichosti podpírá mou víru.*
4. Smrt nás více neusouží,
z bídy jen vede ven, k životu nám slouží.
Brány zla nám uzavírá,
k nebi tam cestu nám nyní otevírá.
5. Já po tobě jenom toužím,
světlo mé zářivé, do tebe se hroužím.
K sobě dej mi pospíchati,
kde já tě jak ty mě budu milovati.

Paul Gerhardt 1635, R.M.Šimša /ME